

عنوان مقاله:

بازدارنده های فراسازمانی رشد ظرفیت پدیده نظریه پردازی در دانشگاه های ایران: موردکاوی دانشگاه تربیت مدرس

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات کتابداری و علم اطلاعات، دوره 13، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

محمد حسن زاده - گروه علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس.

بهروز رسولی - پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران (ایرنداک)

المیرا کریمی - پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران (ایرنداک)

خلاصه مقاله:

هدف: نظر به اهمیت نظریه پردازی در مسیر توسعه و پیشرفت علمی، در اسناد بالادستی در پیوند با علم، فناوری، و نوآوری در ایران توجه خاصی به آن شده است. ولی به نظر می رسد علیرغم توجه به این پدیده در ایران، هنوز نظریه پردازی نتوانسته است رشد و پیشرفت چشم گیری داشته باشد. هدف از این پژوهش واکاوی موانع فراسازمانی کلیدی رشد ظرفیت نظریه پردازی در کشور است. روش شناسی: فلسفه تفسیرگرایی با آمیزه ای از عمل گرایی جهان بینی این پژوهش است. قوم نگاری با آمیزه ای از گراند تئوری نیز روشی است که برای پاسخگویی به پرسش های پژوهش انتخاب شده است. برای گردآوری داده ها، با ۱۲ خبره در دانشگاه تربیت مدرس مصاحبه شده، مصاحبه های پیاده سازی و در نرم افزار «مکس کیو. دی. ای.» تحلیل، کدگذاری، و مقوله بندی شده اند. یافته ها: به شکل جامع می توان موانع پیشرفت نظریه پردازی را به دو گروه سازمانی و فراسازمانی دسته بندی کرد. از آنجا که تمرکز این پژوهش بر موانع فراسازمانی است، این موانع را می توان در هفت دسته کلی، یعنی شامل پیوند ضعیف علم با جامعه، مشکلات اقتصادی کشور، مدیریت ناکارآمد آموزش عالی، ناکارآمدی آموزش عالی، دشواری نظریه پردازی، سیاست گذاری نادرست آموزشی، و سیاست گذاری نادرست پژوهشی سازماندهی کرد. اصالت: نظریه پردازی از پدیده های کلیدی آموزش عالی است که نباید از رشد و گسترش آن غافل شد؛ نخستین گام برای تحقق این پدیده شناسایی موانعی است که رشد آن را کند می سازند. پژوهش حاضر با رویکرد کیفی انجام شده که دیدی ژرف از موانع نظریه پردازی به دست می دهد و دسته بندی تازه ای مطرح می کند که سیاست گذاری را در این زمینه عملی می سازد.

کلمات کلیدی:

نظریه پردازی، ایران، موانع و مشکلات، آموزش عالی، پیشرفت علمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1708955>

